

[Finansministeren.]

kildeskatteordningen indgående indbetalinger, d. v. s. indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, og desuden en konto for afregningen til kommunerne.

Medens betalingerne under kildeskatteordningen herefter optages på § 1 efter et rent kasseprincip, d. v. s. svarende til de faktiske indbetalinger til og udbetalinger fra kildeskattedirektoratet, er skatteindtægterne vedrørende tiden før 1. januar 1970 optaget i overensstemmelse med hidtidig praksis. Ifølge denne praksis blev som indtægt på § 1 og § 15 A. opført de beløb, som kommunerne skulle tilsvare staten. Dette medførte, at afvigelser i kommunernes indbetalinger i forhold til tilsvarede opgørelsen for vedkommende finansår ikke blev registreret som forskydninger i statens indtægter på § 1 og § 15 A., men blev opført som restancebevægelser og således medtaget på mellemregningskontoen på § 30.

Medens kommunernes tilsvarende svar af statskatter under den hidtidige ordning normalt er blevet tilskrevet hvert kvartal, har der for Københavns kommune bestået den særlige ordning, at tilsvarende beløb er blevet opgjort og medtaget som statsindtægt i juli måned hvert år for hele det nye skatteår under ét. Denne hidtil anvendte praksis får den ekstraordinære virkning for finansåret 1969-70, hvor der sker overgang til kildeskate, at der som statskatteindtægt fra Københavns kommune for tiden før 1. januar 1970 kun kan medtages skattetilsvaret vedrørende de to kvartaler, der udgjorde skatteåret 1969-70. Skat fra Københavns kommune vedrørende april kvartal 1969, d. v. s. vedrørende sidste kvartal af skatteåret 1968-69, er i statens regnskab opført som indtægt allerede i finansåret 1968-69, og den faktiske indbetaling heraf i første kvartal af finansåret 1969-70 registreres derfor på statens regnskab som indbetaling af et restancebeløb og er på tillægsbevillingsloven medtaget på § 30 i stedet for på § 1 og § 15 A.

Det drejer sig om et beløb på ca. 400 mill. kr. i ordinære skatteindbetalinger fra København vedrørende april kvartal 1969. Det er i tillægsbevillingslovsforslaget yderligere anslået, at der i 1969-70 er sket indbetalinger til staten i en størrelsesorden af 60 mill.

kr. af andre beløb, der udestod ved finansårets begyndelse som skatteindbetalingsrestance fra kommunerne. Også dette beløb er medtaget som indtægtsindbetaling på mellemregningskontoen på § 30. Disse faktiske indbetalinger påvirker selvsagt kasseoverskuddet, medens de ikke indgår i overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet.

Endvidere er på mellemregningskontoen medtaget et beløb, skønnet til 260 mill. kr., som er indeholdt af statslige styrelser og institutioner som kildeskate af lønninger og pensioner vedrørende marts måned 1970. Dette beløb, indeholdt af staten som arbejdsgiver, er under de forskellige styrelser og institutioners budget medtaget som udgift i finansåret 1969-70, men vil først indgå som indtægt på finanslovens § 1 i 1970-71, når beløbet overføres til kildeskattedirektoratet. Beløbet indestod imidlertid ved udgangen af 1969-70 som statslige beholdninger.

De tre nævnte beløb udgør tilsammen de ca. 720 mill. kr., der i forbindelse med overgangen til kildeskate er medtaget på § 30 som faktiske skatteindbetalinger i 1969-70, der enten er indtægtsført i tidligere finansår eller først medtages som indtægt på § 1 i 1970-71. Over for disse indbetalinger på godt 700 mill. kr. står en nedsættelse med godt 1.300 mill. kr. af de direkte skatter, der er opført på § 1 og § 15 A., således at indbetalingen af direkte skatter i 1969-70 i alt på forslaget til tillægsbevillingslov er nedsat med et nettobeløb på ca. 600 mill. kr.

I forslaget til tillægsbevillingslov indgår på § 4 endvidere et indtægtstab for staten, hidrørende fra, at det budgetterede overskud fra Nationalbanken nedsættes med 325 mill. kr. Nedsættelsen skyldes, at det i 1969 noterede kurstab på Nationalbankens obligationsbeholdning ikke har kunnet dækkes af tidligere dertil hensatte reservebeløb, men delvis har måttet dækkes af bankens løbende overskud. Denne bevægelse i bankens statusopgørelse har derfor haft en virkning for statens indtægter, men har ikke haft nogen virkning på samfundets likviditet.

Der er endelig inden for indtægtsbudgettet tale om en mindre nedsættelse på forslaget § 3 af statens nettorenteindtægter. Dette er forårsaget af renteudgifterne ved